

Sanat

Yaşayan fotoğraflar

Herkesin tek ve ayrı kalabildiği kalabalıkların yaratıcısı **Ryan Schude**, 'Fact and Fiction' sergisiyle İstanbul'da. *Nadir Sönmez*

X-IST'İN KONUĞU LOS Angeles'lı fotoğrafçı **Ryan Schude**'nin fotoğraflarında hiperaktif renklerin ve özgün yaşantıların yarattığı bir karambol var. Sergiyi gezmeden önce, Schude'nin kafasının içinde hep bir parti mi var diye merak ettik ve sanatçıya çalışma sürecinin ayrıntılarını sorduk.

Zihniniz nasıl çalışıyor? Çekmeden önce fotoğraf zihninizde beliriyor mu yoksa kompozisyonların oluşmasında başka türlü işleyen bir süreç mi var?

Her fotoğraf ilk fikirden başlayarak post-prodüksiyon aşamasına kadar kendine has bir süreçten geçiyor. Yine de bu süreçte fotoğrafların önemli bir çoğunluğu benzer aşamalara uğruyor. Genellikle bir mekan, anlatı için ilham kaynağı oluyor ve hikaye anlatımında gerekli olan her rol için bir oyuncu seçimi gerçekleşiyor. Oyuncuların

hareketleri, aksesuarları ve kıyafetleri bu rollerden yola çıkarak geliştiriliyor. Her şey önceden tasarlanırsa da çekim esnasında olanlar birçok şeyi değiştirebiliyor ve bu da hayli sık oluyor. Bazen orijinal eskizine tıpatıp benzeyen bir fotoğraf çekebiliyorum ama sonuç tam tersi de olabilir.

Fotoğraflarınızda insanlar genellikle donmak ve yaşamak arasında bir yerdeler. Düz bir yüzeyde hareket hissini nasıl yakalyorsunuz?

Hikayenin anlatılması için gerekli olan hareketli eylemler, poz verenlere canlı bir şekilde aktarılıyor. Yani o hareketin tümü sette gerçekleşiyor.

Anlatılarnızla aranızda mesafe koyuyor musunuz? Gözlemlerinizi filtrelerken, teknikten nasıl yararlanıyorsunuz?

Bu hangi fotoğraftan bahsettiğimize göre cevabı değişecek bir soru. Kişisel deneyimlerin kurgusal karakterler ve yaratılmış mekanlarla birleştiği geniş bir çeşitlilik söz konusu. Sergideki fotoğraflar bunun güzel bir örneği. Bazılarında kendi evlerinde bulunan, bir kısmı benimle bağlantılı olan gerçek aileler var; bazılarında

da yabancılar. Öte yandan, 'O, Russet Witch!' 100 sene önce yazılmış bir hikayeye dayanıyor ve hikayedeki karakterleri oyuncuları canlandırıyor.

Fotoğraflarınız özgürleştirici, harekete geçirici ve dinamik olsalar da en kaotik olanlarında bile katı bir düzen hissi var. Bu nasıl mümkün oluyor?

Bunu gerçekleştirmek her seferinde zor. Katı bir düzenin sonuca ulaşmada ve bir hikayeyi anlatmada gerekli bir işlevi var. Ama seyirci için olumsuz bir etkisi de olabiliyor çünkü seyirci, anlatıda kaybolmak yerine kendini düzene gereğinden fazla dikkat yöneltmiş halde bulabiliyor.

Bir fotoğrafçı, kalabalık bir çekim ekibini yönetirken, estetik bir vizyonun yanı sıra hangi özelliklere sahip olmalı?

Paniğe gerek yok! Benim için bu, söylemesi kolay ama yapması zor olan bir şey. İçeride dönük bir yapım var ve bir çekimi tüm yönleriyle kontrol etmek zorunda olmak gözümü korkutuyor. Aynı zamanda heyecanlandırıyor da. Yine de uzun süre boyunca haftanın beş gününü bunu

'The Peels'

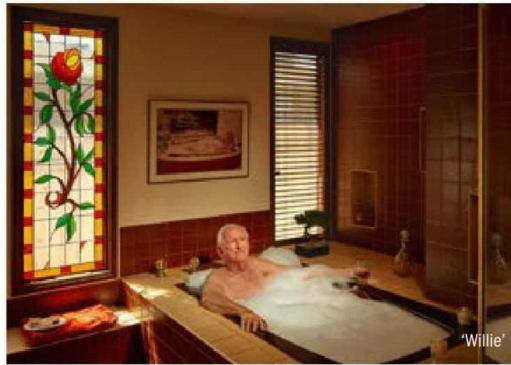
Ryan Schude

“Sette eğlenmeyi unutmamak gerekiyor.”

yapabileceğimi düşünmüyorum. Ayrıca sette eğlenmeyi unutmamak gerekiyor. Bazen kendimi hedefimi gerçekleştirmeye o kadar odaklanmış buluyorum ki herkesin güzel vakit geçirmesini sağlamayı ve ortamı hafifletmeyi unutuyorum. Eğer çekerken herkes perişan olacaksa fotoğraf neye yarar ki? Enerjiyi yüksek tutmak aynı anda birçok şey düşünürken zor ama kendimi bu konuda sürekli geliştirdiğimi umuyorum.

İşlerinizin post-produksiyon kısmı sizin için ne ifade ediyor? Renk, ışık gibi konularda kararlarınızı neler şekillendiriyor?
Post-produksiyon aşamasına yapacak

çok şey bırakmamak için kamerayla yapabildiğim en fazlasına ulaşana kadar kendimi çok zorluyorum. Her şey koordine bir şekilde ilerlesin diye aynı hareketleri tekrar tekrar yapmaya çok vakit harcıyorum, tüm parçaların etkileşimi böylece daha gerçekçi oluyor. Umarım benim sürecimle, her kişinin farklı zamanlarda çekilip sonradan bir araya getirildiği bir film afişi arasında böyle bir fark vardır. Kim bilir, belki de hepsi izleyiciye aynı oranda sahte geliyor... Tercihen görüntü, post-produksiyon aşamasında, çekim esnasında monitör üzerinde görüldüğü gibi görünmeli. Her şeyin başından itibaren iyi

'Willie'

aydınlatılması için uğraşıyoruz ki sonrasında düzelterek çok şey kalmasın.

Bir sanatçının farklı işleri arasında benzerlikler bulunması her zaman söz konusu olan bir şey değil. Sizin farklı işlerinizde ise çoğunlukla güçlü ortak yönler var. Tanımlanabilir bir stiliniz olduğunu düşünüyor musunuz?

Her ne kadar benzer iş yapma süreçlerine uzun süre takılıp kalmamak ve özgür olmak istense de tanımlanabilir bir stil sahibi olmak önemli. Değişen şey, deneme arzusu. Genel bir estetik içinde kalarak dahi kendini zorlayacağın yeni limitler arayışında olabilirsin. Bu dairesel hareketteki paradoksal bile mevzuyu ilginçleştiriyor.

Ticari başarınızı neye bağlıyorsunuz? Neden müşterileriniz sizinle çalışmak istiyor?

Umarım internet sitemdeki çoğunluğu kişisel olan işlerime bakıp markaları için böyle bir şey istediklerine karar veriyorlardı. Sipariş üzerine hazırladığım işlerimin çoğunluğu bu şekilde ortaya çıktığı için şanslıyım. Pek ürün göstermiyoruz; markanın kültürüyle örtüşecek bir hikaye veya bir ruh hali anlatıyoruz.

→23 Aralık'a kadar, x-ist